

OSLO
NYE

Store piker
gråter
ikke ...

Hos oss får du bestilt og kjøpt billetter til Oslo Nye Teater og Centralteatret

Teater- sentralen, Youngstorget.

Mandag-fredag 9-15.30.
Torsdag 9-17.
Lørdag stengt.
Tlf. 41 85 60.

Oslo Konserthus, Vika.

Mandag-fredag 12-20.
Lørdag 10-13.
Tlf. 20 93 33,
mandag-fredag etter 15.

Chateau Neuf, Majorstuen.

Mandag-tirsdag 9-16.
Onsdag-lørdag 9-18.30.
Tlf. 69 31 54/60 54 24.

Kleve's, Løkketangen i Sandvika.

Mandag-fredag 9-17.
Torsdag 9-19.
Lørdag 9-14.
Tlf. 54 70 08.

Akershus Amtstidende, Drøbak.

Mandag-fredag 8-17.
Lørdag 10-13.
Tlf. 93 06 60.

Avissentret Bragernes torg Drammen

Tlf. (03) 89 22 80

Grieghallen, Bergen.

Mandag-onsdag 10-16.30.
Torsdag-fredag 10-19.30.
Lørdag 10-13.
Tlf. (05) 31 31 04/
31 09 54 etter 12.

23g054870

Store piker gråter ikke ...

Av NEIL SIMON

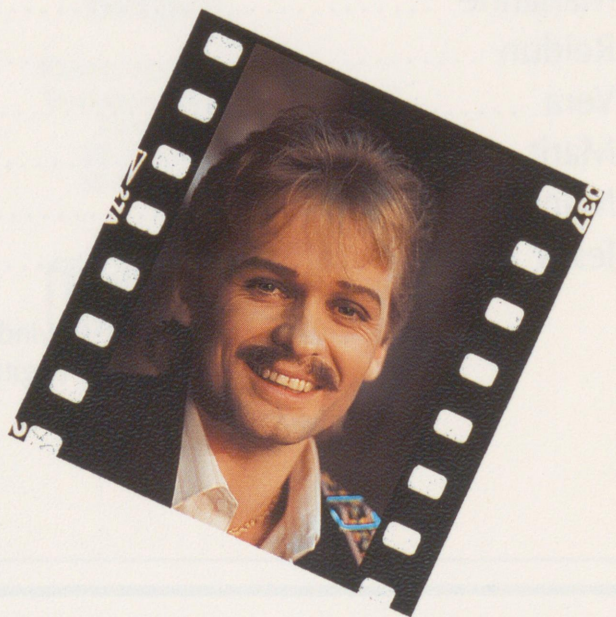
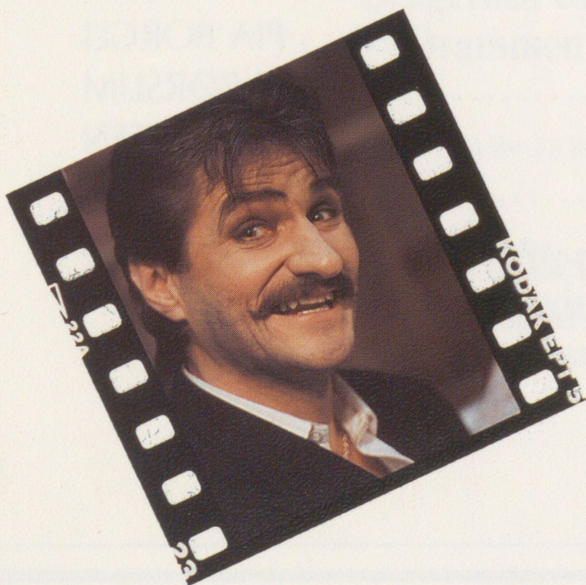
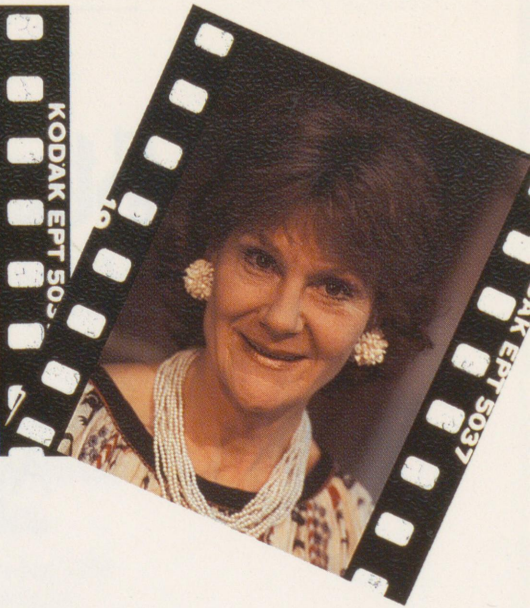
Oversatt av Svein Selvig
Bearbeidet for OSLO NYE TEATER
av Stine Kjelland-Mørde

Regi: KIRSTEN SØRLIE
Scenografi: HARALD MARTIN
Kostymer: GRETHE WANG
Hår, masker: MIKKEL STØLEN

I ROLLENE:

Nina	ELI ANNE LINNESTAD
Katrine	SIDSEL RYEN
Marianne	BENTINE HOLM
Reidun	PIA BORGLI
Vera	BENTE BØRSUM
Marit	MARIT SYVERSEN
Manolo	FINN SCHAU
Jesus	JOHANNES JONER

Inspisient: Øyvind Ørbeck Sørheim
Suffli: Birgitta Bjørnstad

Neil Simon

som har skrevet «den kvinnelige versjon» av «To ess- og ingen dame» som Oslo Nye Teater spilte i 1967, er den ledende komedieforfatter i våre dager. Noe sånt som 22 stykker står på merittlisten hans, og ingen tegn tyder på at ideene, replikkunsten og hans evne til å gjengi morsomme og dramatiske situasjoner er i ferd med å tørke ut.

— Han har en premiere, leser sannsynligvis anmeldelsene for å se hvor vellykket investeringen kommer til å bli, deretter setter han seg til skrivemaskinen for å skrive tap-tap-tap neste stykke. Han er, faktisk, et ni-til-fire-menneske, hverdager og, for alt jeg vet, også søndager; uansett, det er alltid et nytt skuespill ferdig før det forrige er begynt å bli uaktuelt. Han krever av seg selv at han skal produsere, han ser på sitt håndverk mer som et yrke enn et kall eller en gruveekspedisjon, som kanskje eller kanskje ikke finner gull. Han er en stødig og om mulig tvungen arbeider, skriver en av USA' skarpeste kritikere Walter Kerr om Simon.

Oslo Nye Teater har oppført de fleste av Neil Simons komedier. Foruten «To ess — og ingen dame» har vi spilt «Plaza Suite», «Siste rødglødende elsker», «Mine hemmelige memoarer» og sist «Broadway neste» — alle falt både i publikums og kritikernes smak.

Det meste av det Simon har fått på prent er basert på egne opplevelser. Da hans hustru døde etter 20 års ekteskap, jobbet han seg gjennom sorgen ved å skrive bl.a. om sitt liv med en ny kvinne, en komedie som heter «Second Chapter».

Han har gått gradene fra korrespondentjobb i flyvåpnet og skrivning av tekster for lokale komikere, via radiohørespill og TV-serier, til teatret. Hans første oppsetning på scenen, «Come Blow Your Horn», tok det kun tre uker å skrive førsteutkastet til, men tre år å fullføre. Teksten ble skrevet om minst tyve ganger før den ble godtatt — Disse årene før stykket ble satt opp på Broadway er det beste kursus jeg har gjennomgått, sier Neil Simon.

Da Simons kvinneversjon av «To ess — og ingen dame» forelå, slo noen fast følgende:

— Dette er virkelig et spennende stykke for oss menn, siden det handler om hva kvinner foretar seg, når vi ikke er med. Og det er jo akkurat og nettopp det som enhver gutt — fra 7 til 70 år — helst av alt vil vite!

Neil Simon har skaffet seg et eget teater på Broadway. Han kjøpte det tradisjonsrike Alvin Theatre på 52. gate, slik at han alltid har en scene hvor han kan spille sine stykker uavhengig av andre eiere. Og hovere over sine egne meritter har han også råd til:

— Jeg er såpass selvoptatt at jeg kunne tenke meg å skrive et stykke og gi det tittelen NEIL SIMON slik at folk kunne gå på Neil Simon-teatret og se Neil Simon's «Neil Simon».

Om å løfte i flokk

Seks venninner i 40-årene som møtes hver torsdag for å spille kunnskapsspillet «Trivial Pursuit» — kan det bli dramatisk av sånt?

Ja, det er nettopp dramatisk det blir når Katrine — klubbens mest dramatiske — en torsdag ikke dukker opp. Hun er blitt kastet ut av ektemannen, og ingen vet hvor hun er...

I 1965 skrev Neil Simon et stykke som han kalte «The Odd Couple» — i Oslo Nye Teaters versjon ble det kalt «To ess — og ingen dame». Det handlet om en gjeng med mannfolk, som møttes ukentlig for å spille poker. Dette stykket bearbejdet han senere; han lagde en kvinneversjon. Denne versjonen ble i sin tur oversatt til norsk av Svein Selvig — og deretter overlatt til en åtteogtyveårig kvinnelig skribent for en ny bearbejdelse. Hennes oppgave var å lage en «norsk» versjon — gjøre personer og miljø mer «gjenkjennelig» for oss — her — i dag. Den nye versjonen forelå tidlig i høst, og den fornøyde bearbejder syntes hun hadde fått skikkelig drag på replikkene til de førtiårige jentene.

Det syntes hun helt til første leseprøve. Da hørte — og lærte hun noe vesentlig: Man kan gi karakteristikk til personer gjennom måten de formulerer seg på!

Og så begynte ting å skje! Etterhvert som prøvene gikk sin gang oppsto det nemlig stadig nye diskusjoner, og etter en stund var ingen tvil: Bearbejder, instruktør og skuespillere var i gang med en bearbejdelse. Av bearbejdelsen som var en bearbejdelse av en oversettelse. Av en bearbejdelse. Av et skuespill av Neil Simon.

Og hvorfor ikke?

Vårt felles mål har vært å skape en troverdig gjeng med norske jenter i førtiårene — i et troverdig norsk miljø. Og hva er da mer naturlig enn at vi høstet av alles erfaringer — og «løftet i flokk».

«Dette ville Vera aldri si!» kunne hun høre. Og hvem skulle vite det bedre enn nettopp — Vera?

Stykkets hovedperson Katrine opplever en revolusjon i sin trygge tilværelse. Da er det godt å ha en venninneklubb som venter. Det hjelper jo som regel å løfte i flokk. Og store piker gråter da ikke...?

Stine Kjelland-Mørdrum

VISSTE DU

... at 26. februar er det 60 år siden det første gang ble spilt teater på scenen i Rosenkrantzgt.?

... at Staten betaler 60% og Oslo kommune 40% av teatrets samlede utgifter?

... at Oslo Nye Teater har Nord-Europas eneste heisescene i drift?

... at Oslo Nye Teater også spiller på Centralteatret og har landets eldste dukketeater i Bymuseets lokaler på Frogner?

... at Oslo Nye Teaters nye sjef fra årsskiftet heter Janken Varden?

«To ess – og ingen dame»

eller «The Odd Couple», som er original-tittelen på Neil Simons komedie, spilte Oslo Nye Teater i sesongen 1967/68. Forestillingen ble en stor suksess i Toralv Maurstads uanstrengte og poengterte regi og var på sett og vis en del av innledningen til hans sjefskap på teatret i Rosenkrantzgaten. Men i motsetning til Simons speilvending av handlingen i «Store piker gråter ikke» handlet «To ess — og ingen dame» om noen rastløse knekter, som lot som de var konger — i landflyktighet. Og egentlig lengtet alle sammen tilbake til matriarkatet.

De to hovedrollene — Oscar og Felix — spiltes av de drevne komedie-aktørene Frank Robert og Carsten Winger. Øvrige roller hadde Thorleif Reiss, Willie Hoel og Birger Løvaas mens de «to slangene i paradiset» var Bjørg

Vatle og Vibeke Løkkeberg — den senere kjente og omdebatterte filmregissør.

Og i kveld har kvinnene de

mannlige rollene mens Finn Schau og Johannes Joner er herrene som avlegger «kvinneparadiset» et besøk.

Fra Oslo Nye Teaters oppførelse av «To ess — og ingen dame» i 1967. Fra venstre Frank Robert, Bjørg Vatle, Vibeke Løkkeberg (ingen ukjent filmregissør) og Carsten Winger.

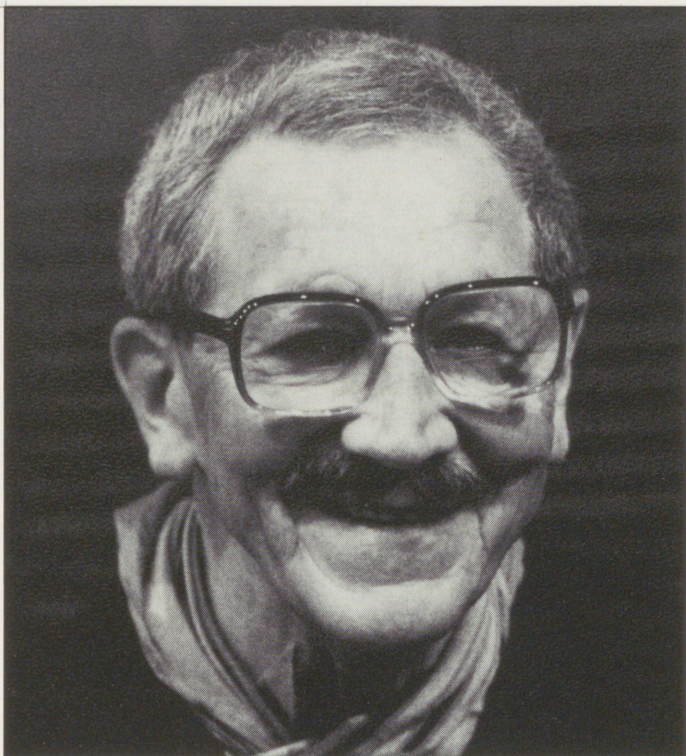
Baldakinen vår

Har du lagt merke til en ganske vesentlig fornyelse av hovedinngangen til teatret?

Hvis ikke — gjør det når du går ut igjen etter forestillingen. Da vil du oppdage at inngangen er blitt lysere og vennligere. Da tenker vi først og fremst på baldakinen. Den har fått en vesentlig «ansiktsløftning» på undersiden. Belegget reflekterer lyset bedre og selve mønsteret er komponert i en tiltalende form.

Du er enig — ikke sant? Hovedinngangen er blitt penere. Og velkommen igjen!

Harald Martin

Med «STORE PIKER GRÅTER IKKE» har Harald Martin som fast ansatt på Oslo Nye signert sin foreløpig siste scenografi. 70 års grensen er passert, men det betyr heldigvis ikke at han lar seg helpensjonere. Martin vil ganske sikkert få oppgaver også i årene som kommer. Han tilhører den uunværlige stab.

Harald Martin har laget sceneløsninger til over 400 forestillinger i de nærmere 45 årene han har vært knyttet til teatret i Rosenkrantzgt. og det er ikke til å komme utenom at det er stor forskjell på scenografien, da han begynte og den form den presenteres i for publikum i våre dager.

— Før malte man på lerrett og gjorde bruk av mange former for illusjon. I dag er det mer realistiske dekorasjoner, ikke minst i typiske interiør-oppsetninger, forteller Harald Martin. Likevel skal publikum ikke merke scenografien. Den skal være en del — en meget viktig del — av helheten og korrespondere med stykkets handling.

Martin har møtt mange iscenesettere i disse årene. En av dem, José Quintero, Amerikas ypperste O'Neill-regisor, kom til Oslo Nye for noen år siden for å sette opp «Måne for livets stebarn» med Liv Ullmann, Toralv Maurstad og Espen Skjønberg. En amerikansk scenograf skulle tegne dekorasjonene, men det kom aldri noen

arbeidsskisser fra USA. Så Quintero spurte Martin om han ikke i løpet av en helg kunne lage noen tegninger så fikk han se. Martin laget likegodt en hel modell og viste den frem til Quintero med lys og det hele. «Harald — fortsett! Din scenografi er bedre enn i New York!» Ikke så rart at han følte en viss tilfredsstillelse etter den uttalelsen.

Det er blitt mange interiører, herskapshus og elegante leiligheter gjennom årene.

— Er du aldri blitt trett av å lage såvidt mange like sceneløsninger?

— Ingen sceneløsning er lik den foregående, det er klart man strever etter å unngå mani. Morsomst er det å få arbeide med hypermoderne stuer og rom, la fantasien slippe til og boltre seg litt uten at det behøver å bli noen eksepsjonell uttelling av kroner.

Jeg husker engang jeg laget en dekorasjon for Den Nationale Scene i Bergen. Etter at stykket var tatt av plakaten fikk jeg henvendelse fra en bergenser som ville kjøpe hele stasen. Sånt er moro, sier Harald Martin.

Selv har han problemer med å velge de Soppsetninger som har gitt ham størst glede.

— «Helligtrekongersaften», «Når den ny vin blomstrer» i Kirsten Sørlies regi, «A Little Night Music», «To muntre herrer fra Verona», den norske musicalen «Tordenshow» for å ta noen eksempler. Men også «Gengangere», som teatret gjestet med i Paris, Helsingfors og Stockholm; senere «Et dukkehjem» var også inspirerende oppgaver å få. I det hele tatt har ethvert stykke gitt glede i en eller annen form. Kanskje kan noen få detaljer i en dekorasjon som man har fått til være en kunstnerisk belønning. Jeg har følt det flere ganger.

Harald Martin har ikke bare løst store sceniske oppgaver. I en årrekke har han også ledet det daglige arbeid på malersalen. Hans ro, enorme arbeidslyst og vilje har strukket seg langt utenom rimelighetens grenser. Teatret synes han har hatt krav på hans tid — enten det var sent på kvelden eller en lang søndag. Daglig har han gått i trappene opp til malersalen i toppetasjen ikke bare en, men mange ganger i timen!

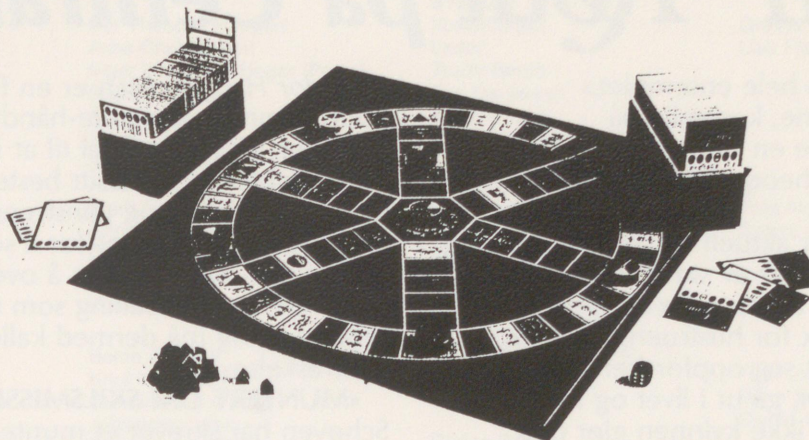
— Bedre trim finnes ikke, er hans stadige refreng i et hus der han har eksponert arbeidsgleden, og hvor alle ansatte gjennom årtier har verdsatt hans virke og tilstedeværelse som en absolutt nødvendighet for at maskineriet ikke skulle stoppe opp.

Selvfølger har Harald Martin Kongens fortjenstmedalje i gull!

A. Chr.

Spiller du Trivial Pursuit?

Hva betyr «Homo Ludens»? (Svar: Det lekende menneske). Hvilken krig handler filmen «Hjortejegeren» om? (Svar: Vietnam-krigen). Hvilken filmskuespillerinne hadde på seg miniskjørt da hun besøkte Paven? (Svar: Claudia Cardinale). Hvor på kroppen svetter hunden? (Svar: I munnen).

Dette er noen av de spørsmålene som finnes i den norske utgaven av det hyperaktuelle selskapsspillet Trivial Pursuit, som skuespillerne tumler med i kveldens forestilling. Spillet som har fengslet millioner av mennesker over hele verden, siden de første eksemplarene lå i butikkhyllene i Canada i 1981.

Spillet førte til en landsomfattende «farsott» — alle skulle spille det, og de to oppfinnerne, Chris Haney og Scott Abott ble mangemillionærer i dollar og slo ut populære spill som Monopol og Scrabble. Og suksessen ble enda større, da spillet lansertes i USA.

Reglene for spillet er ganske enkle. Det hele foregår på et Brett med fargede felter i form av et hjul med et sekskantet «nav» og seks «eke». Du begynner i navet, og flytter en brikke langs ekene og rundt omkring på hjulet ved hjelp av terningkast. Det feltet du havner oppå, har en farge som indikerer at du skal svare på et spørsmål i én av seks kategorier: Geografi, underholdning; historie, kunst og litteratur, natur og vitenskap eller sport og fritid. Hvis svaret er riktig, kan du kaste

terningen på nytt, rykke frem og besvare et nytt spørsmål. Slik fortsetter du helt til du svarer feil, og må overlate terningen til neste spiller. Ytterst på hver eke er det et «kategori-hovedfelt». Havner du i et av disse og svarer riktig på spørsmålet som blir stilt, får du et kategorimerke, og når du har samlet alle de seks kategorimerkene, setter du kursen tilbake til navet. Når du er kommet dit, velger en av dine medspillere hvilken kategori du skal besvare et siste, avgjørende spørsmål fra. Svarer du som førstemann riktig her, har du vunnet spillet.

Trivial Pursuit er et spill der kunnskap vinner over hell.

Spørsmålene og den særskilt utspekulerte måten de er formulert på innbyr til engasjement, diskusjon og det er tydelig noe folk liker. Men spillet inneholder også humor.

Uansett om det spilles av to mennesker eller av lag på opptil 36 personer, har man i utlandet kunnet konstatere hvordan folk i alle aldre og på ethvert utdanningsnivå er blitt grepet av Trivial Pursuit-feberen. Det spilles på alle mulige tidspunkter — det blir fortalt om spill som har vart en hel helg — og hvor som helst, fra kantiner og studentinternater til aldershjem.

Hittil er det solgt 55 millioner spill i hele verden. For Norges vedkommende er det foreløpig omsatt 25000 eksemplarer av Trivial Pursuit.

HELTRE FURUMØBLER

Norges største utvalg i stereorack-videobord-høytalere.

STEREO-SERVICE A/S — Waldemar Thranesgt. 63, 0173 Oslo 1 — Tlf. (02) 38 00 08.

over til Rødt på Centralteatret

— ... «et glitrende spill fra hele ensemblet.»

Vivi Schøyens morsomme, komedie på Centralteatret er blitt både en kritiker- og publikums-suksess i Per Theodor Haugens oppfinnsomme regi.

Komedien, som både er aktuell og vittig, handler om en kvinne som blir forlatt av sin ektemann. Han søker etter yngre utgaver av det annet kjønn. Det forårsaker et mindre sjokk for hustruen, men når følelsene omsider har lagt seg oppfordrer datteren henne til å ta seg sammen, gå ut i livet og leve det fullt og helt. Og spør om ikke kvinnen gjør det! Hun slår ut håret og... Nei vi røper ikke mer.

Her er noe av hva avisene skrev om forestillingen:

ARBEIDERBLADET syntes forestillingen var gøy. «Plutselig som å være på gamle Centralteatret med opplagte, bevisste skuespillere, glad over å ha fått den gode replikk og et publikum som lattermildt verdsatte spillet... Hvert bilde som en ny sketsj formet med innsikt av avtroppende teatersjef *Per Theodor Haugen* med tydelig sans for det nye og det gamle Central; to verdener som møttes i et glitrende spill fra hele ensemblet,»

DAGBLADET syntes det ble en fornøylig teaterkveld. «Mye av æren for dette har *Per*

Theodor Haugen. Han er en fingernem fyr som har godt, gammelt komedie-håndverk i blodet... Dessuten bidrar han vel til at *Nils Vogt* (psykiater med problemer) yter sitt beste — som faktisk vil si det helt brillante og uanstrengt komiske... *Sissel Sellæg* skal ha mye ros for å servere husmoren på en snerten måte — uten å overspille —... «OVER TIL RØDT» er en forestilling som fungerer på sine egne premisser, og må dermed kalles en gledelig overraskelse»

«**MUNTERT OM SKILSMISSE**» mente VG. «Vivi Schøyen har skrevet et muntert og underholdende stykke, fullt av lattervekkende og naturlig lette replikker. Et stykke som også gir rom for ømhet og varme... mesteparten av tiden har vi det trivelig med *Sissel Sellæg & Co*... Stykket er fullt av lett gjenkjennelige situasjoner sett i komikkens skjær... Dette er en komedie som i kraft av sin muntre sinnsstemning burde nå fram til et stort publikum.»

Sissel Sellæg spiller kvinnen, datteren er *Ingrid Vollan*. I andre roller møter vi *Helge Reiss* som hennes tidligere ektemann, *Kari-Ann Grønsund* som hans sekretær. *Knut M. Hansson* er en buntmaker, *Arne Aas* advokat, *Nils Vogt* psykiateren og *Even Rasmussen* den unge *Truls*.

«Over til rødt» spilles til og med nyttårsaften.

Dukketeatret på Frogner:

«MANNDATTERA OG KJERRINGDATTERA»

«PRIMA FOLKEEVENTYR» var tittelen på VG's begeistrede anmeldelse av Dukketeatrets «Manndattera og kjerringdattera» i Terje Mærli's regi, Henning Sommerros musikk og med Christian Egemars scenografi.

— Det går et spenningens sus gjennom forsamlingen, når Oslo Nyes dukketeater spiller «Manndattera og kjerringdattera». Her slår man til med de beste krefter for å lage godt teater for små barn. Resultatet er en spennende forestilling som formidler de gamle folkeeventyrenes magiske tiltrekningskraft», skrev en avis.

Det er *Peder W. Cappelen* som har dramatisert eventyret. Han har gitt innholdet både spenning og skjønnhet. Stykket handler om de to halvsøstrene, som begge får prøvet sine evner for å greie opp med vanskeligheter og motstand — dypt nede i en brønn, helt alene. Og det syns ungene er fryktelig gøy!

Av og til kan det være litt nifst, men det gjør ikke noe, når alt ender godt til slutt. For det skal ethvert fint eventyr gjøre.

«Manndattera og kjerringdattera» spilles hele desember. De tre adventssøndagene begynner forestillingen kl. 16.00, og i pausen får ungene være med på å tenne adventslysene. Bare *det* er verdt et besøk på Dukketeatret på Frogner!

KARLSSON PÅ TAKET

igjen på plakaten

Astrid Lindgrens utrolig populære og festlige «*Karlsson på taket*» blir fra midt i desember igjen å finne på Oslo Nye Teaters scene i Rosenkrantzgt. Forestillingen måtte dessverre legges vekk ved påsketider etter at mange tusen barn med foreldre, tanter og onkler og besteforeldre hadde frydet seg over den feiende morsomme oppsetningen.

For ikke å skuffe alle som ikke fikk billetter spilles den altså igjen i den samme fine regien av *Sigve Bøe* og med *Per Chr. Ellefsen* i tittelrollen *Karlsson* — en skikkelse alle unger er fortrolig med og glad i. *Karlsson* er som kjent godvenner med *Lillebror* og sammen liker de å «filurere» og «tirritere» de andre personene i stykket. Og vi møter igjen *Lillebrors* familie, *frøken Bock* og ikke å forglemme de to tyvefantene, som sørger for det meste av spenningen.

«**FULLTREFFER FOR BARNETEATRET**» skrev en av avisene og slo fast at Oslo Nye Teater kan lage godt barneteater.

«**KARLSON PÅ TAKET**» fortsetter i julehelgen og til slutten av januar. Men så er det ugjenkallelig slutt. Stedet hvor man trygt kan ta med ungene og oppleve en festlig ettermiddag er Oslo Nye Teater!.

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

ADMINISTRASJON:

Teatersjef: Per Theodor Haugen
 Intendant: Arne Christiansen
 Økonomidirektør: Inger Lise Bruu Heger (Perm.)
 Fung. økonomidirektør: Svanhild Kjærvik
 Sekretær: Marit Larsen
 Lønningskass.: Reidun Asbjørnsen

Salgs-markedssjef: Anita Heisholt
 Salgssekretær: Arvid Tviberg

Arkivar: Marit Nordli

DRAMATURG:

INSTRUKTØR:

SKUESPILLERE:

Pia Borgli: Bente Børsum
 Per. Chr. Ellefsen: Knut M. Hansson
 Beate Eriksen: Sverre Holm (Perm.)
 Unni Evjen: Johannes Joner
 Trond Lie: Sven Nordin (Perm.)
 Kari-Ann Grønsond: Ivar Nørve
 Helle Haugen: Bentine Holm
 Helge Reiss: Finn Schau
 Eli-Anne Linnestad: Per Lillo-Stenberg (Perm.)
 Sidsel Ryen: Terje Strømdahl(Perm.)
 Aud Schønemann: Nils Vogt
 Sissel Sellæg: Ulf Wengård
 Marit Syversen: Gard Øyen
 Ingrid Vollan: Arne Aas

MUSIKK:

Leder: Roy Hellvin
 Konsulent: Magne Amdahl
 Finn Eriksen
 Karl Johan Helgesen
 Leif Osen
 Bjørn Jacobsen
 Tom Berg

TEKNISK ADMINISTRASJON:

Teknisk sjef: Per Horn
 Produksjonssjef: Harald Martin
 Produksjonssekretær: Jacek Juniszewski

INSPISIENTER:

1. inspisient: Bjarne Stensrud
 Tom Andersen
 John Ellefsen
 Roger Fossum

LYD:

Erling Jørgensen

SUFFLØRER:

Didi Stig
 Birgitta Bjørnstad
 Kari-Laila Thorsen

REKVISITØRER:

Overrekvisitør: Ingrid Aas (Perm.)
 Tove Solum
 Eva Lie
 Laila Hauge (attributtmaker)

PÅKLEDERE:

Leder: Liv Christensen
 Inger-Marie Christensen
 Marianne Forsberg

PARYKKMAKERI/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder: Sverre Norwalls
 Birgit Haugå
 Julia Angela Clark
 Mikkel Stølen

MALERSAL:

Leder: Knud Stern Møller
 Bjørn Thomassen
 Demitrios Glavas

DEKORATØR (fasade-vindu):

Hilde Dehli

SNEKKERVERKSTED:

Leder: Helge Paltiel
 Evy Holand
 John S. Strachan
 Siri Helle-Valle

SYSTUE:

Kostymesjef: Grethe Wang
 Leder: Lise Fjeld Sannes

Trude Bergh
 Eva Danielsen
 Solveig Høst
 Birgit Johannessen
 Sølvi Aarre

LYSAVDELINGEN:

Lysmestere: Tore Haldal
 Sverre Odd Horge

Harald Haugen
 Espen Kreim
 John Henning Brekkli
 Birger Thurn Paulsen

SCENEAVDELINGEN:

Overscenemester: Finn Lewin
 Scenemestere: Bjørn Bergseth
 Øivind Svarstad

Carlos Bråten
 Geir Stordal
 Trond Engebretsen
 Dariusz Golofit
 Lasse Iversen
 Bogdan Kolakowski
 Edwin Lyberg
 Øivind Ørbeck Sørheim

BILLETTLUKE:

Leder: Odd Terje Lyngen
 Agnes Korsen
 Ida Molvik-Hansen
 Ulla Aakre
 Inger Kristiansen
 Astrid Hoel
 Jerry Kampf

GARDEROBE:

Leder: Turid Sørensen
 Jeanette Axelsen
 Kristin S. Haug Gdowa
 Kristine Helgesen
 Astri Reisvang

RESEPSJON:

Kjersti Bernardi
 Kari Midtsjø

KANTINE:

Leder: Tone Arde
 Unni Larsen

RENGJØRING:

Leder: Marie Selnæs

Deva Bozic
 Anne Teistevoll
 Helena Nesterow

VAKTMESTER:

Jack Christiansen

CENTRALTEATRET:

Lysmestere: Mari Alvim
 Per Pedersen
 Trond Sætre
 John-Erik Jensen
 Paul J. Valderhaug
 Svein André Eriksen
 Morten Andersen
 Karina Buchanan
 Anne Dahl
 Liselotte Egeberg
 Janne Olden
 Astrid Mohn
 Vera Skistad
 Magnhild Christensen

Scenemestere:

Sceneteknikere:

Rekvisitør:
 Garderobe:
 Liv Sørum
 Vera Åsatun
 Line Sunde
 Påkleder:
 Rengjøring:

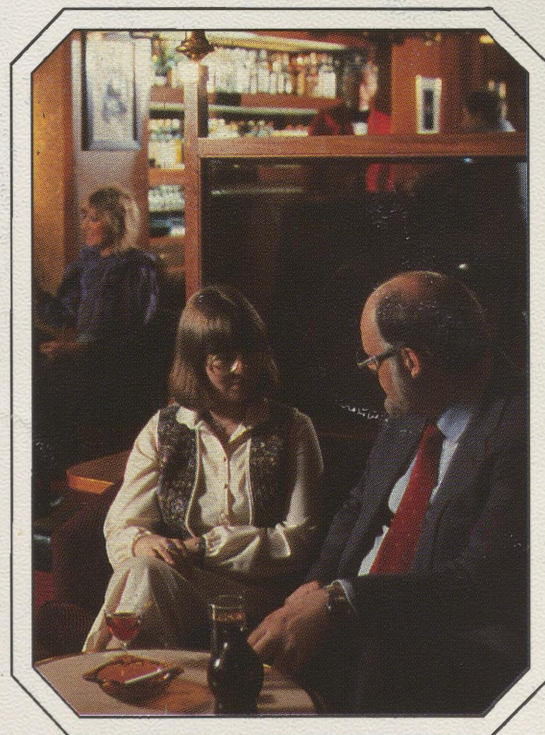
DUKKETEATRET:

Dukkespillere: Stein Kiran
 Kjersti Germeten
 Anne-Lise Ruud
 Ragnhild Wang
 Teknisk ansvarlig: Lars Rambøl
 Rengjøring: Reidun Melbye

CHAT NOIR:

Scenemester: Lasse Arde
 Scenearbeider: Lars Petter Heinrichs
 Lysmester: Nils Magne Kjus

Palmen, lette retter og forfriskninger til kl. 21.00.

Grand Café, middag/aftens til kl. 23.00.

Limelight Bar til midnatt.

GRAND HOTEL
KARL JOHANS GATE 31, TLF. (02) 42 93 90